

BŘEZEN 2022

Co se týče počasí, v měsíci březnu jsme podle známé lidové pranostiky ještě rádi „lezli za kamna“, ale byly i takové okamžiky, kdy si člověk během dne venku i tu bundu rozepnul, nebo dokonce sundal. Jen vody je málo. Je velké sucho a déšť by byl pro nás požehnáním. V závěru března pár kapek spadlo, zaplat' Pán Bůh i za to.

Závěrem únorové školní kroniky jsme se dotkli tématu války, která v Evropě vypukla po necelých 80 letech od konce 2. světové války. Mnohá ukrajinská města, městečka či vesnice, obytné domy, školy, školky, nemocnice, veřejná infrastruktura jsou ruskou armádou bombardovány, ničeny, někdy doslova srovnávány se zemí. Z Ukrajiny uprchlo do sousedních západních zemí či zemí střední Evropy již několik miliónů lidí, v drtivé většině žen, dětí a starších lidí.

Každá válka je hrozná. A je nám líto každého zmařeného lidského života, ať už jakékoliv národnosti. Život je cenný dar, stejně tak lidská svoboda. Kéž by si to uvědomovali všichni státníci a politici, a řídili se svým svědomím a srdcem.

Na mnoha místech v celé České republice, a i v okolních zemích začaly vznikat sbírky pro ukrajinské uprchlíky. Sbíraly se peníze, trvanlivé potraviny, hygienické pomůcky, léky, zdravotnický materiál, spodní prádlo, hračky, postele, deky, spacáky atd.

V Králově Poli se stala přímo naše starostka, Ing. Karin Karasová, hlavní pořadatelkou sbírky materiálních potřeb, která se týkala zejména ložního prádla, peřin, přikrývek, polních lůžek, dětských postýlek, kočárků atd. Paní starostka nebyla však jen koordinátorkou, bylo možno ji zahlédnout i přímo v terénu při přebírání věcí. Děkujeme jí.

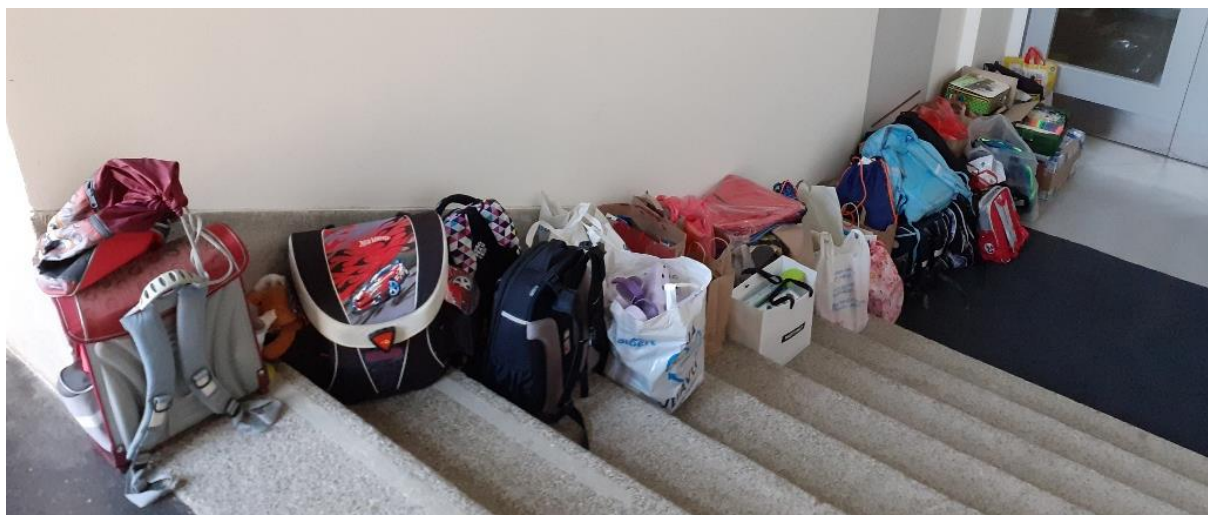
Ani naší škola nebyla mnohým žákům a zaměstnancům situace na Ukrajině lidsky lhostejná a chtěli nějakým způsobem pomoci. A tak byla vyhlášena sbírka školních potřeb pro Základní školu Staňkova, kde bylo v krátkém čase přijato už několik desítek malých válečných uprchlíků. Týden po jarních prázdninách nosili naši žáci, jejich rodiče a zaměstnanci školy aktovky, pouzdra, tužky, pastelky, pera, pravítka, kružítko, ale také pytlíky na papuče, přezůvky atd. V drtivé většině se jednalo o nové věci, za což jsme byli rádi. Jen školních tašek a batohů bylo přes 60 kusů.

Celou dobu se ujímali koordinace sbírky tři naši žáci, Eliška Dřímalková z IX. A, Sofie Krátká z IX. C a Mikuláš Dřímalka z V. C. Moc jim děkujeme. Pátý den sbírky byly věci převezeny do školy na Staňkovu, kde se z nich upřímně zaradovali. A my s nimi. A nyní si můžete prohlédnout maličkou fotografickou reportáž:

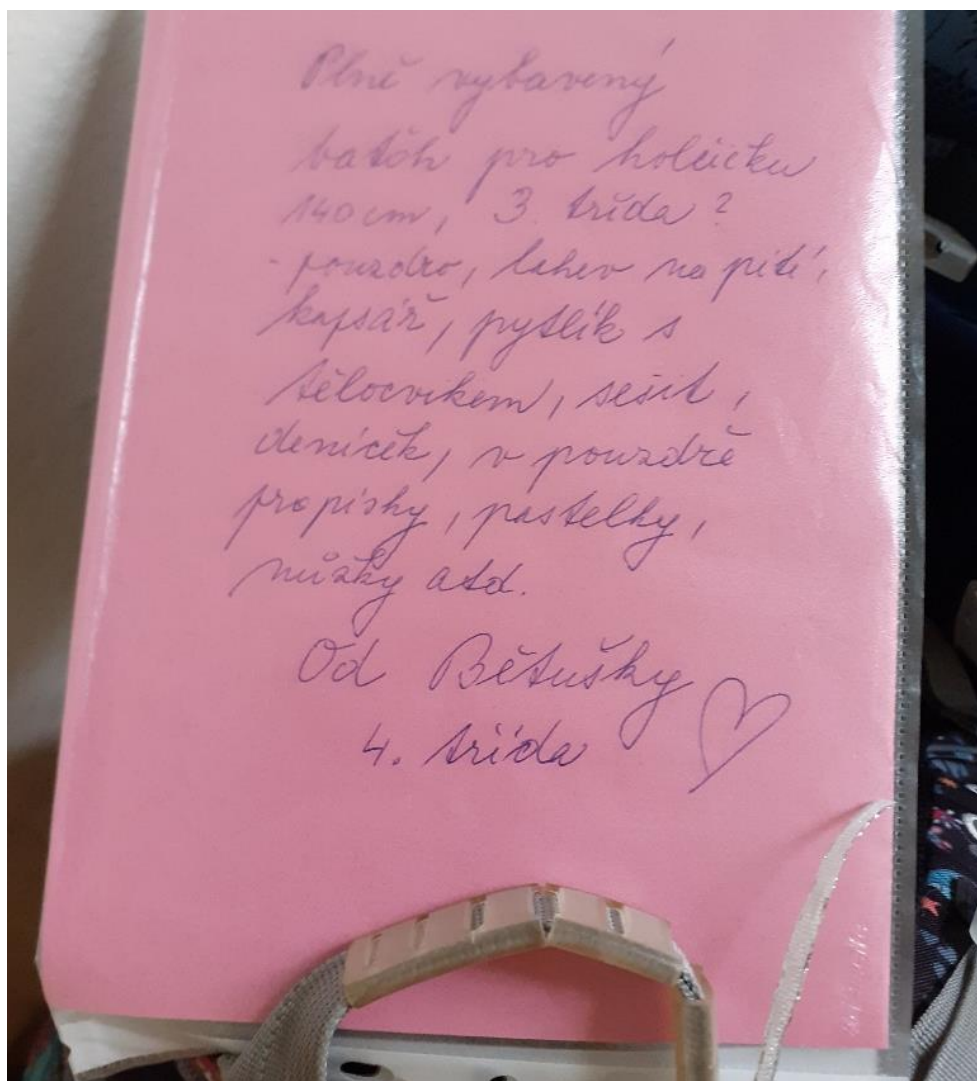
Prvních deset minut prvního dne sbírky.

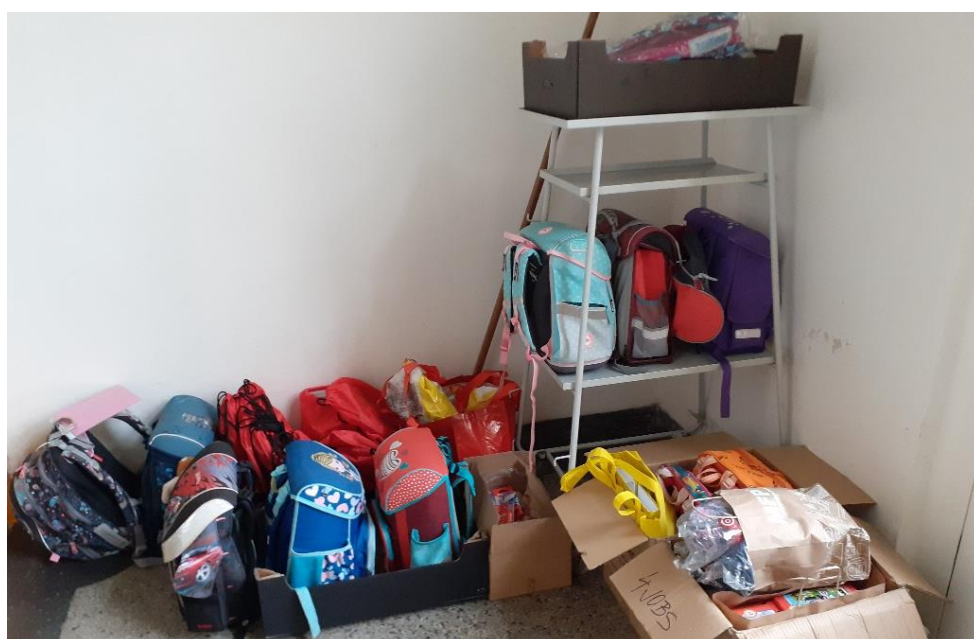
Bylo třeba vymyslet místo na ukládání.

Sem tam se objevily i vzkazy se srdíčky.

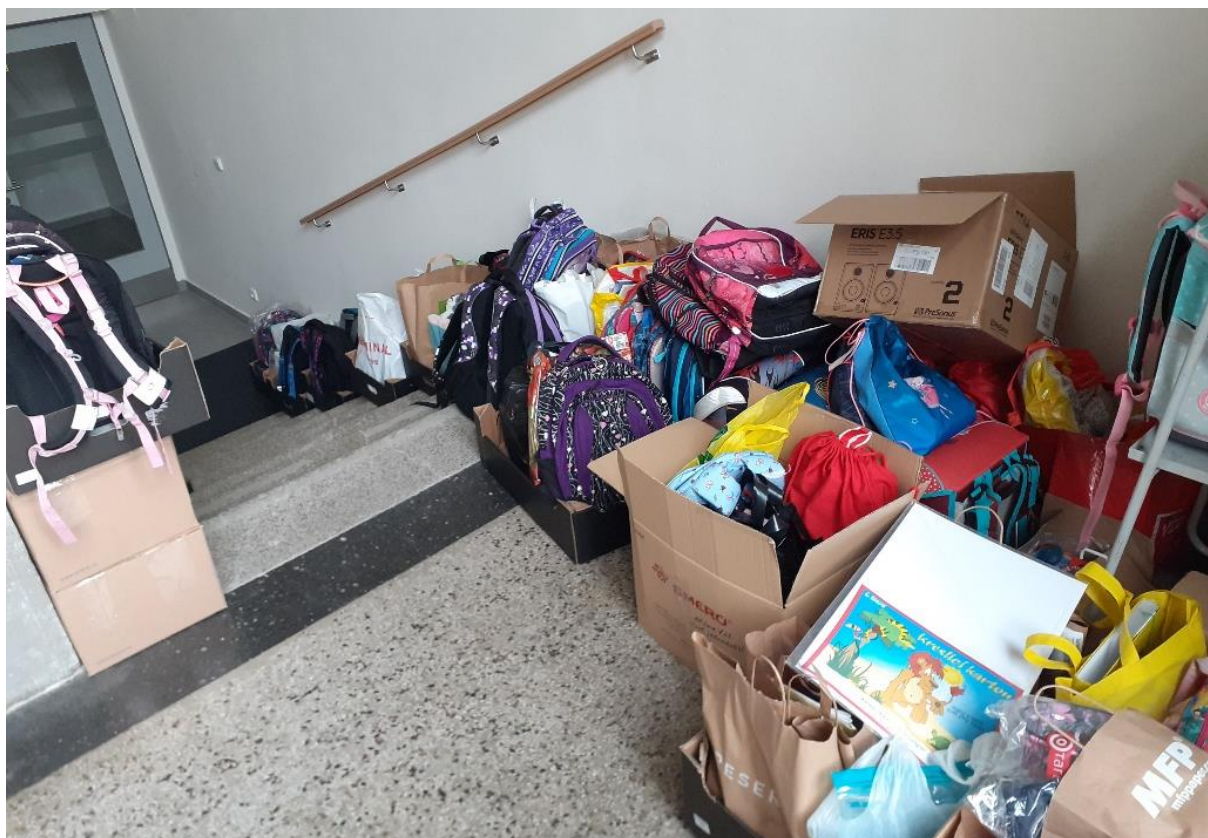
Většina aktovek byla ryze nových, a některé dokonce plné drobných školních pomůcek.

Někdy naši žáci přidali i drobnou plyšovou hračku, vyjadřující symbolicky solidaritu.

Po třech dnech se dalo projít do suterénu školy jen úzkou uličkou.

Zaplnili jsme i další kout u vchodu na dvůr.

Potěšily nás rovněž nové prezůvky v různých velikostech - a ještě více dojemné vzkazy v ukrajinštině a drobné dárečky pro jejich nové majitele - náramek, gumička do vlasů, bonbóny.

Které dítě bude asi nosit a používat třeba tento krásný, zbrusu nový batoh?

Tužky, pera, pastelky, sešity, nůžky, štětce, barvy, vše se postupně bude hodit.

Pátý den sbírky - během jedné z přestávek proběhlo nakládání do dvou aut.

Naši tři věrní koordinátoři nechyběli a pomoci přišlo i pár žáků z IX. C.

Sedmimístné auto i pětímístný „kombík“ byly napěchovány od podlahy až po střechu.

A pak se vyrazilo. Naším cílem byla Základní a mateřská škola Staňkova v Brně-Králově Poli. Za pár minut jsme byli na místě.

Zdejší žáci z vyšších ročníků nám pomohli věci vyložit na zem.

A je to! Nechybělo dojetí, velká radost nejen z věcí samotných, ale i z dobrého skutku. Hoši pak věci přenesli do budovy školy, kde si je zaměstnanci roztřídí a začnou rozdělovat jednotlivým žákům dle potřeb. Na fotografii s paní ředitelkou Mgr. Janou Hlaváčkovou.

Děkujeme Mikulášši, Sofie a Eliško, za vaši chuť a nasazení pomáhat! Byli jste i jedněmi z prvotních impulsů. Díky, že jste přišli nabídnout své ruce a srdce.

Děkujeme i všem ostatním, kdož se zapojili do sbírky. Nemůžeme vás tu vyjmenovat osobně, ale patří vám rovněž velké díky za laskavé srdce a otevřené oči. V naší zemi se neválčí, jsme svobodná země, máme co jíst a zatím dost pitné vody. Neberme to však jako pouhou samozřejmost! Ti, kdo stále váhají a věří úmyslně zkresleným zprávám, jež mají za cíl pouze šířit nenávist a zlo mezi lidmi, ať si zkusí představit situaci opačnou:

Máte zničený domov, je z něho hromádka sutě, anebo to reálně hrozí, rozloučíte se svými blízkými, kteří zůstávají, aby bránili svou zemi, s vědomím, že je možná už nikdy neuvidíte. A někteří z vás jste své příbuzné již ztratili. Odjedete někam, kde hledáte bezpečí. Nerozumíte však jazyku a připadáme si ztracení. Zažíváte únavu, vyčerpání, pocity nejistoty a beznaděje, někdy se cítíte trapně, poníženě a vnímáte nepřijetí od některých jedinců, kteří vás berou jako přítěž a dávají to najevo. Snažíte se obyvatele cizí země přesvědčit, že jste také lidi s právem na život a svobodu, že máte svoji důstojnost a hrdost, a jste vděční za projevenou účast i jakoukoliv praktickou pomoc. A moc toužíte po návratu do své vlasti. Jednou, třeba...

Chovejme se tak, jak bychom chtěli, aby se ostatní chovali k nám. Pravda a láska nejsou jen planě vyslovená slova. Protipólem jsou jim lež a nenávist. A nic mezitím neexistuje. Co je naší duši bližší?

~

A nyní se přesuneme do běžného školního života. Pomalu, ale jistě nám začíná jaro. Poznává se to různě. Dle střídavých teplot, dle rašících pupenů a vykukujících květů prvních rostlin, zvýšeného zpěvu opeřenců, vrstev oblečení u lidí... ale také dle výzdoby školních nástěnek nebo oken. I na nich to doslova kvete.

Také je třeba připomenout jednu novinku, a to, že od 14. března 2022 už nemusíme nosit roušky či respirátory ve společných prostorách školy. Stejně tak v obchodech, divadlech a dalších zařízeních. Povinné jsou nadále pouze u lékaře, v lékárnách a v městské hromadné dopravě. Musíme říci, že to byl ze začátku zvláštní pocit. Člověk při vstupu na školní chodbu chvilkami cítil, jako by mu něco chybělo, a měl tendenci se vracet zpět. Ale jinak fungování bez ochrany obličeje bylo vlastně docela příjemné. Jak se vyvine počet nakažených koronavirem, to ukáže čas. Každopádně druhá půlka března vykazovala o dost vyšší absenci mezi žáky i zaměstnanci.

Školní život v měsíci březnu byl hodně bohatý, když se člověk začel do plánu práce.

Někteří prvňáčci zavítali do královopolské pobočky Knihovny Jiřího Mahena na program „Pohádková cestička“, kde byli vtaženi do světa klasických i moderních pohádek (Karel Jaromír Erben, Božena Němcová, Eduard Petiška, Karel Čapek, Václav Čtvrtek...).

Do „Mahenky“, avšak do žabovřeské pobočky, vzaly své družinové děti i paní vychovatelky Martina Foltýnová a Renata Ratiborská. Martina vybrala prvňáčkům výukový program „Kamarádka knížka“, aby se seznámili s knihovnickým prostředím, pravidly, knížkami jako takovými a jak s nimi zacházet. Děti s Renatou měly téma „Kouzelný svět fantazie“. Pracovalo se s texty Václava Čtvrťka. A také přišla do školy samotná paní knihovnice, aby si prohlédla čtenářské deníky dětí, popovprávěla jim o nových knížkách. Tento program se nazývá „Šňůrka plná písmenek“.

Žáci z 1. stupně se mohli také těšit na návštěvu planetária. „Kouzelný útes“ seznámil menší děti formou poutavého příběhu se životem v podmořském světě, ale nechyběla ani prohlídka hvězdné oblohy; „Astronaut“ provedl starší žáky dobrodružným vesmírem na palubě raketoplánu i mezinárodní kosmické stanice a dal jim maličko vyzkoušet, jak se takový astronaut cítí a s čím se může setkat.

Dále na děti čekaly oblíbené přednášky nevidomé paní Bezákové, která má vždy s sebou své vodící pejsky. Některí z žáků si užili dopravní výchovu a na jiné čekal osvědčený výukový program Domu dětí a mládeže Helceletova (pobočka Fantázie) - „Od semínka po papír“.

Třetáci a druháci z děčka navštívili Mendelovo muzeum. Třetáci se dočkali vyprávění „Od Mendela po buňku“. Seznámili se s mikroskopem a jeho používáním a pronikli hlouběji do světa buňky. Dozvěděli se, k čemu slouží DNA a co je to vědecká práce.

Doprovodný program pro II. D, nesoucí název „Jak se Mendelovi schovaly včely před bouřkou“, žáčky seznámil se zajímavými obory, kterými se Gregor Johann Mendel, známý přírodovědec a opat augustiniánského kláštera ve Starém Brně, zabýval. Těmi obory, zároveň Mendelovými velkými koníčky, byly totiž včelařství a meteorologie.

Na 1. stupni se pokračovalo v proškolení žáků v rámci různých preventivních programů. Byly pochopitelně přizpůsobeny věku. Týkaly se například rizik kyberšikany a sociálních sítí, „online kamarádů“ či „youtuberingu“.

A aby toho nebylo málo, zapojili se prvostupňoví žáci závěrem měsíce do projektu „Zdravé zuby“. Přinesli si vlastní kartáček a studenti zubního lékařství procházeli třídami a učili děti správnému čištění chrupu.

Ale nebojte se. Mezi všemi aktivitami se stihli navíc i učit. 😊

V den 21. března 2022 byste si při pohledu dolů mohli všimnout, že má občas někdo každou ponožku jinou. Důvod najdete níže. Děkujeme našim vychovatelům ze školní družiny, kteří na tento den upozornili dopředu i ostatní.

No a teď si trochu posvítíme na starší žactvo. I ti nebyli ošizeni, a kromě tradiční výuky mnozí z nich absolvovali něco navíc a mohli se o to více těšit do školy.

Nepřestávalo se v zapojování do projektu „Polytechnika“, probíhajícím na Střední průmyslové škole chemické. Oč jde, si jistě pečlivý čtenář vzpomene, nebo lze „zalistovat“ v předchozích kronikách. Třída VII. B měla návštěvu zaměřenou na fyziku, VII. D na chemii.

Někteří žáci se aktivně zapojují do výuky i tím, že třeba přinesou do školy na ukázkou nějakou přírodní zajímavost nebo dokonce i živé zvíře. Jednou z nich byla i Dominika Kubačáková, která svým spolužákům ukázala pravé mořské korály. To stálo za fotku! 😊

Paní učitelka Mgr. Veronika Tinková, vyučující českého a francouzského jazyka, vzala své žáky učit se francouzštině na Masarykovu univerzitu, ale lepší bude, když jí předáme slovo:

Víte, že na celém světě existuje asi 300 milionů uživatelů francouzského jazyka? Znáte jména jako Céline Dion, Lenka Horňáková-Civade nebo Milan Kundera? Toto a mnohem více se dozvěděli žáci francouzštiny v rámci oslav Dne frankofonie. Se šestáky a sedmáky jsme se vydali v pátek 18. března na Pedagogickou fakultu Masarykovy univerzity, kde byl nachystán program zaměřený právě na oslavu francouzštiny a francouzsky mluvících států po celém světě.

Žáci byli rozděleni do několika týmů a postupně procházeli čtyřmi stanovišti, na kterých plnili různé úkoly. Přiřazovali vlajky k odpovídajícím státům, získávali informace z vyvěšených panelů, procvičovali slovní zásobu a soutěžili proti sobě v kvízu. Za každou splněnou disciplínu obdrželi malou sladkost a na závěr se mohli vyfotit ve fotokoutku s Eiffelovkou, baretem nebo francouzskými nápisy. Žáci si odnesli pexeso, poznámkový blok a mohli si vybrat placku s francouzskou tematikou.

Tyto výukové programy, v rámci kterých se žáci více seznámí s cizím jazykem i v jiném než školním prostředí, jsou velmi přínosné a obohacující. Doufáme, že se nám brzy podaří zorganizovat další francouzský den. VIVE LA FRANCE!

Někteří žáci 1. a 2. stupně, které baví počítání, se zúčastnili matematické soutěže Pangea. A dále necháme hovořit Mgr. Martinu Slavíkovou, naši „matikářku“:

Pro letošní 9. ročník soutěže bylo zvoleno téma „Cestovatelské objevy (námořnictví)“ a „Hry“. Soutěž probíhá ve dvou kolech – školní a finálové. Na výsledky počkáme do dubna. Ti nejlepší ze školního kola budou pozváni na finále do Prahy. Samotné soutěžení probíhalo formou online odpovědí na školních počítačích v jedné z přírodovědných učeben.

Pangea přináší žákům různorodé matematické úkoly, jejichž řešení je vybízí k pečlivé práci a k podávání co nejlepších osobních výkonů. Jejím cílem je pozitivní motivace. Podporuje žáky základních škol (a studenty nižších stupňů víceletých gymnázií), kteří se prostřednictvím soutěže seznamují i s nestandardními úlohami, a nabízíme jim nové zkušenosti v oblasti matematiky.

Na začátku března absolvovala třída VII. C historickou vycházku Brnem na téma „Středověké Brno“. (Sedmáci z áčka ji zvládli už koncem února.) Doprovod jim dělala PhDr. Jolana Kubíková, vyučující dějepisu. Žáci z céčka jsou početnější, a proto pedagogy doplnil Mgr. Lukáš Šnajdr, taktéž dějepisář. A teď již předáváme pomyslné pero paní učitelce Jolaně:

Svoji cestu jsme začali na Starém Brně na Mendlově náměstí, které je nejstarším místem osídlení Brna. Navštívili jsme baziliku Nanebevzetí Panny Marie s opatstvím, známé pod nesprávným označením U Elišky. Připomněli si osudy Elišky Rejčky a Jindřicha z Lipé, kteří jsou v bazilice pochováni, dozvěděli se o církevním řádu cisterciáků a též augustiniánů, kteří se v opatství vystřídali. A na závěr nás čekaly informace o slavné osobnosti spojené s Brnem Gregoru Johannu Mendelovi - zakladateli genetiky. Poté jsme vystoupali na Petrov, prohlédli si baziliku sv. Petra a Pavla a pak centrum středověké zástavby. Nahlédli do dvora domu U Kamenné panny, ukázali si jedinou dochovanou z pěti středověkých bran - Měnínskou, pak zavítali do chrámu sv. Jakuba a ke Staré radnici, čímž jsme završili další naše téma - gotika v Brně. Poté jsme sestoupili do brněnského podzemí - Labyrintu pod Zelným trhem. Žáci se hodně dozvěděli o každodenním životě ve středověkém Brně. Jako vždy, nejvíce je zaujala expozice mučících nástrojů s pranýřem a klecí bláznů 😊, ale zakusili třeba i složitost rozkršávání ohně. Poté následovalo zasloužené osobní volno a následně jsme se vraceli rychle zpět do školy, aby žáci nezameškali přípravný kurz z matematiky k přijímacím zkouškám.

Dalším naučným výletem, který paní učitelka Kubíková uspořádala, byla každoroční exkurze do jejího rodného města Třebíče. Chcete vědět více? Čtěte dále:

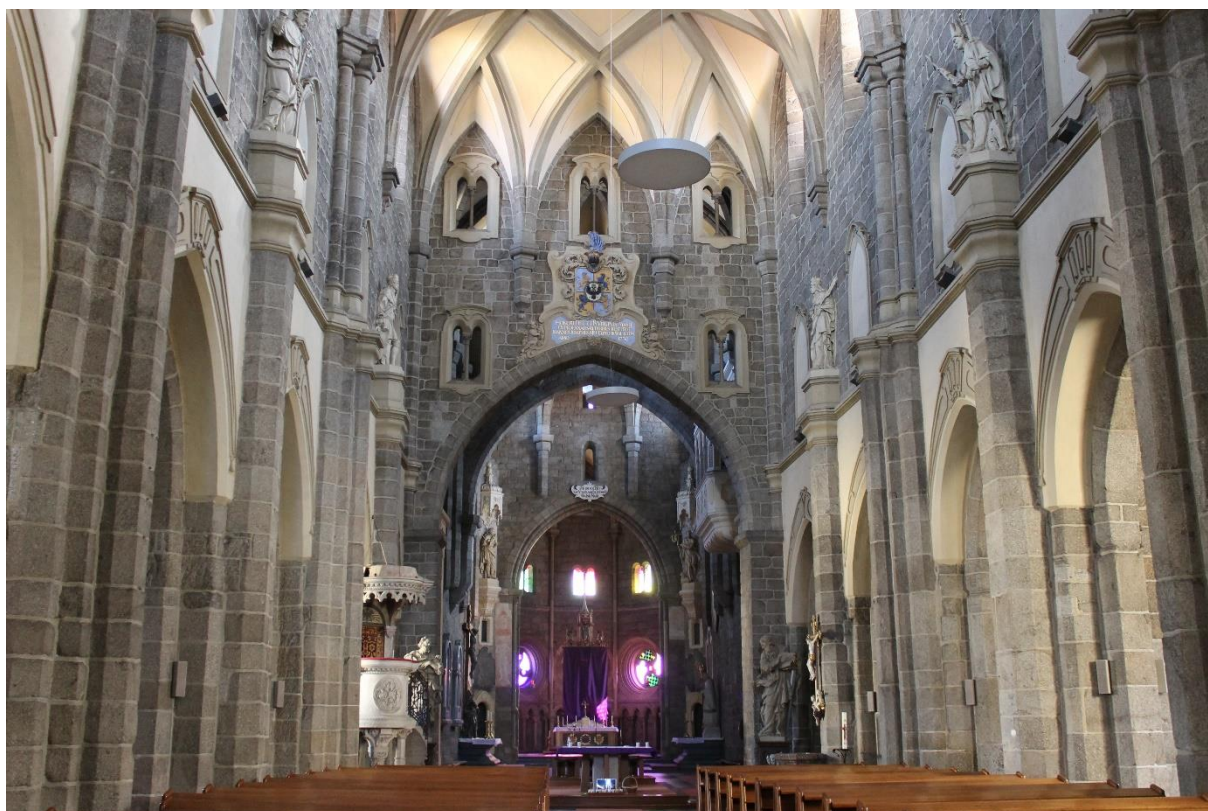
Ve dnech 21. a 22. března 2022 vyjely všechny sedmé třídy do Třebíče. Tato exkurze navazovala na předešlou (po městě Brně). Řeč byla opět o středověké urbanizaci a gotice. Třebíč se pyšní hned dvěma památkami UNESCO - bazilikou sv. Prokopa a židovským ghettom a hřbitovem.

Naše exkurze začala návštěvou baziliky, poté jsme se podívali na židovský hřbitov, který je největším v České republice. Následovala prohlídka Zadní synagogy a přilehlého domu jednoho židovského obchodníka. Hodně jsme se dozvěděli o životě Židů, a tak se nám krásně propojilo učivo nejen z hodin dějepisu, ale i občanské výchovy, kde jsme se tématu náboženství věnovali. Po procházce židovským městem jsme se po lávce přes řeku Jihlavu přesunuli do středověkého města, ukázali si tři krásné renesanční domy, a nakonec následovalo taktéž zasloužené osobní volno 😊.

A protože jel na výlet i školní fotoaparát 😊, máme k dispozici hodně obrázků, ze kterých vybíráme:

V hlavní lodi baziliky sv. Prokopa - pohled k oltáři.

V bazilice lze najít jak románský oblouk...

... tak gotický.

Světlo pronikající skrze barevná vitrážová okna vytvářelo nádherné zákoutí.

V kamenném chrámu je lepší se na bohoslužbu nebo prohlídku chrámu přiblíží.

Vzácné nástěnné fresky

V podzemí baziliky

Jak byli stavitelé tenkrát důmyslní a šikovní při technických možnostech, jaké měli!

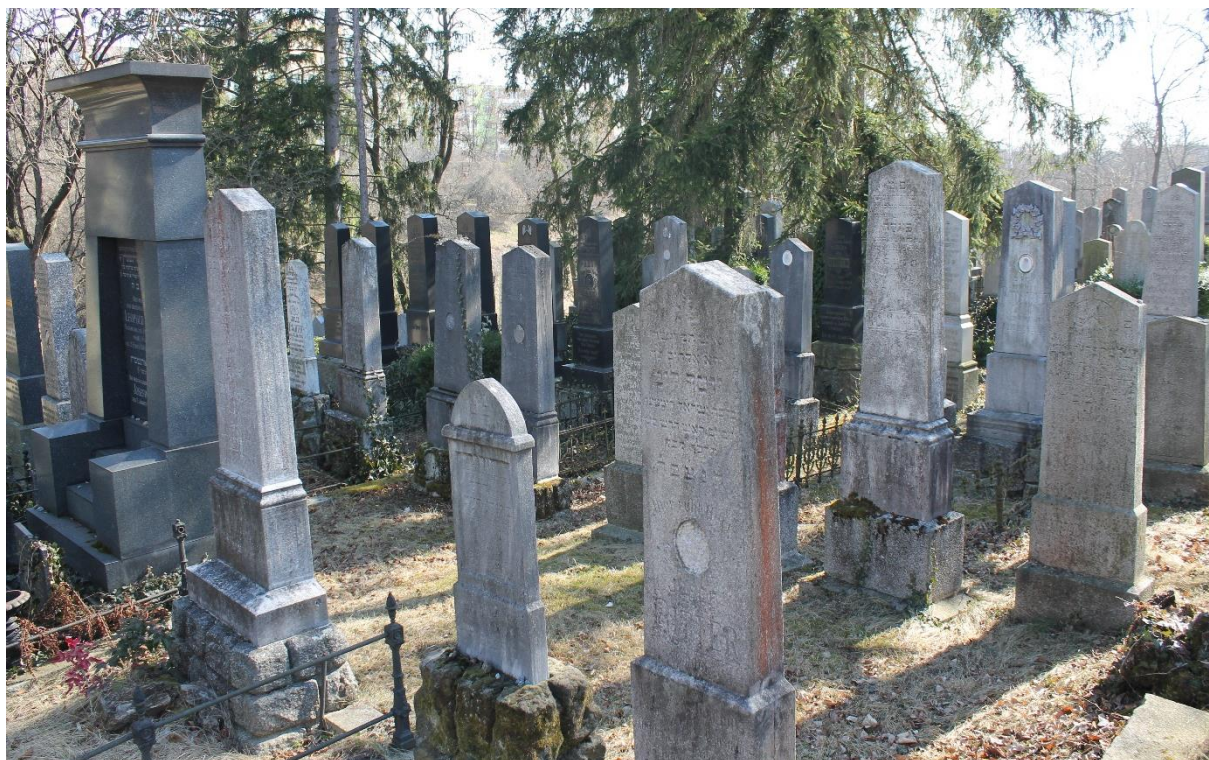
Bazilika sv. Prokopa ze strany zahrady

Pondělní skupina u baziliky. Doprovod dělali i Mgr. Lenka Plačková a Mgr. Lukáš Šnajdr.

Na kraji židovské čtvrti leží židovský hřbitov.

Když budete pozorní a budete se rozhlížet kolem sebe i nad sebe, spatříte v židovské čtvrti na některých domech různé zdobné či symbolické prvky...

... a když člověk skloní zrak dolů, může nalézt rovněž různé zajímavosti.

Některé uličky připomínají Stínadla z knížek Jaroslava Foglara. Můžete si připadat jako Rychlé šípy pátrající po tajemném ježku v kleci, symbolu Vontů.

Žáky čekala prohlídka Zadní synagogy.

Uvnitř synagogy. Toto je prostor, který byl určen výhradně mužům. Ženy mohly stát na galerii nahoře. Muži a ženy měli samostatný vchod. Tak bylo zvykem.

Šikovná paní průvodkyně vzala naše sedmáky i na prohlídku přilehlého domu židovského obchodníka. Nechyběla spousta praktických poznatků a informací.

Tak nějak mohl kdysi vypadat krámkův židovského obchodníka.

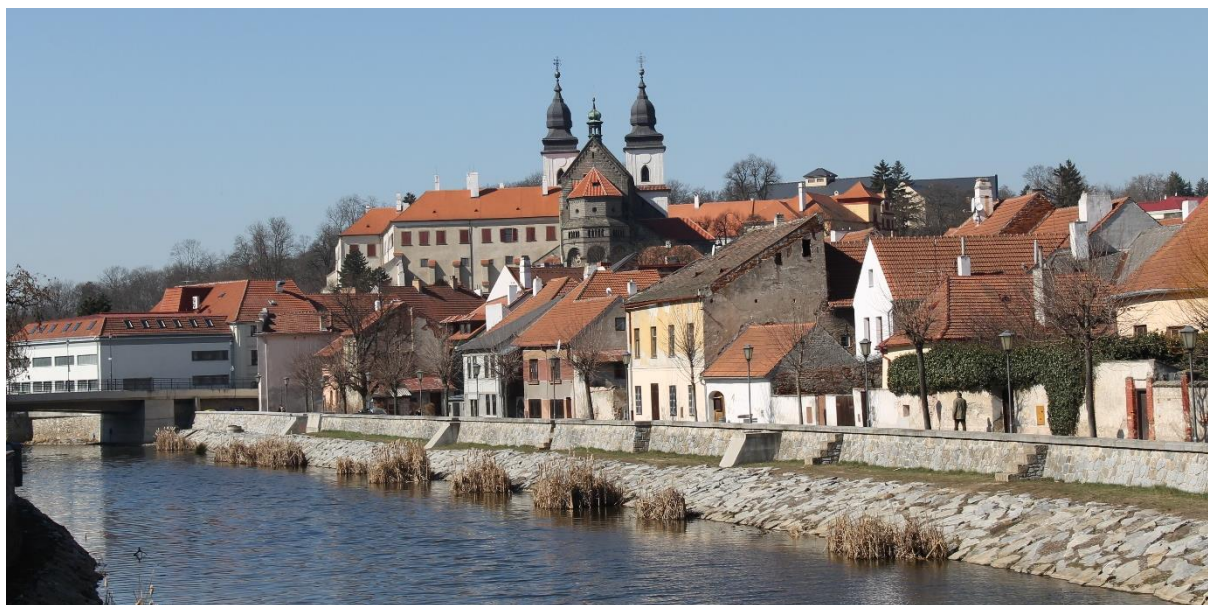
A na rozlehlém, nyní dlouhodobě opravovaném třebíčském Karlově náměstí si žáci neopomenuli prohlédnout třeba slavný Malovaný dům.

Řeka Jihlava tvořila hranici mezi centrem města a židovskou čtvrtí.

Pěkný pohled z mostu přímo na baziliku sv. Prokopa.

Děkujeme paní učitelce Kubíkové za její poučné, vlastivědné výlety.

~

Už se pomalu chýlíme k závěru, milí trpěliví čtenáři školní kroniky. 😊 Ještě se zmíníme o dvou soutěžích a Dni otevřených dveří.

Je nám milou povinností oznámit výsledek okresního kola soutěže v anglickém jazyce. Ze školní kola postoupila **Ivana Komínková** z třídy **VII. D** za kategorii 6. - 7. ročníků a **Jan Drápal** z **IX. B** za kategorii 8. - 9. ročníků. A jak dopadli?

Naše Iva získala 7. místo, což je v rámci okresu moc hezký výsledek, a Honza vybojoval, tramtadadá, zlatou příčku, čili 1. místo, a postupuje tím do krajského kola. Budeme mu moc držet palce. Oběma žákům také děkujeme za příkladnou reprezentaci školy.

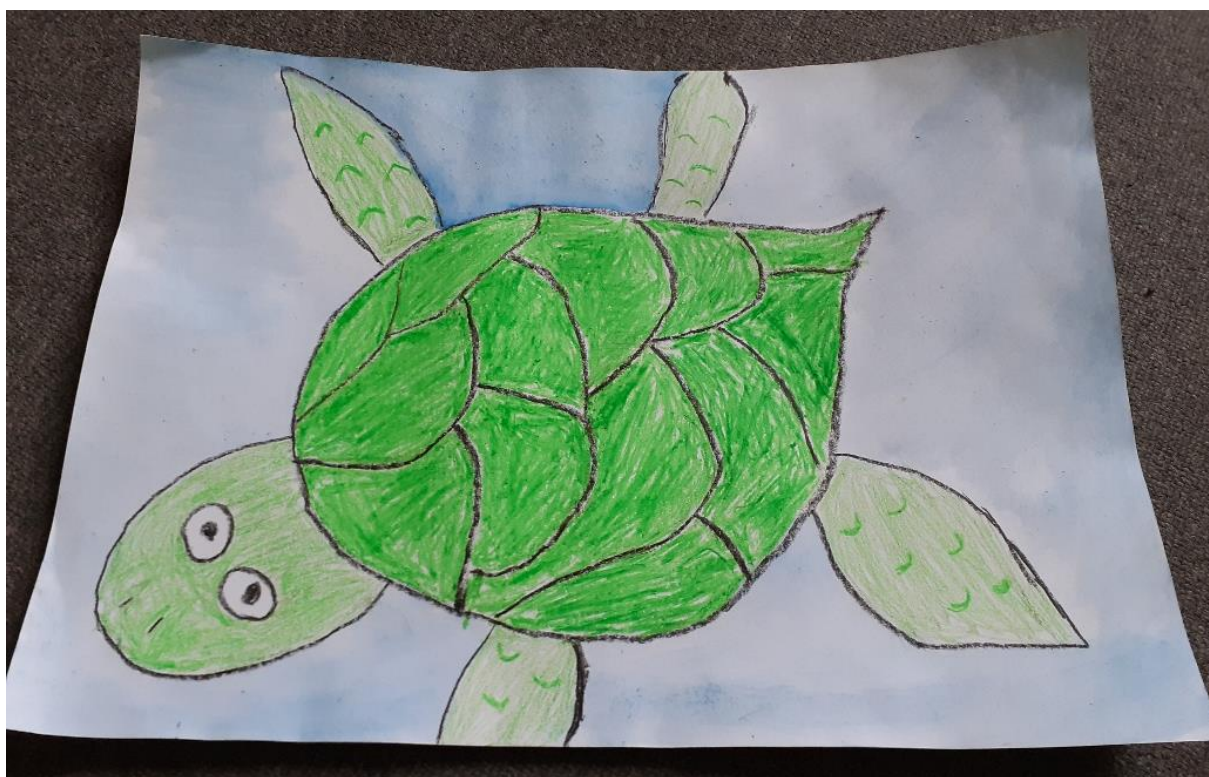
Některé prvostupňové třídy se zapojily do výtvarné soutěže. Žáci nakreslili či namalovali obrázky na libovolná témata jimi vybranou technikou.

Na webu pořádající organizace ParaCENTRA Fenix si můžete přečíst:

Hodnocení výtvarných děl probíhá dvoufázově. Nejprve jsou získaná díla posuzována odbornou komisí, složenou z umělců, galeristů a výtvarných odborníků, ať už českých či zahraničních. Následně proběhne veřejné hlasování o nejkrásnější Obraz pro Fenix prostřednictvím sociální sítě Facebook. Šest nejúspěšnějších autorů (tři mladší, tři ve starší kategorii) bude slavnostně oceněno při benefiční Dražbě pro Fenix na podzim letošního roku v divadle Reduta.

Cílem soutěže není jen najít ten nejkrásnější obraz. Děti se mohou prostřednictvím svého výtvarného projevu navzájem inspirovat a předat si své nápady. Soutěž se snaží rozvíjet lásku k umění, učí děti k zodpovědnosti a konat dobré skutky. Výtěžek z benefiční akce je věnován již tradičně na služby klientům po poškození míchy, kterým se ParaCENTRUM Fenix věnuje již téměř 18 let v Brně a jeho okolí.

Nemůžeme nafotit a uveřejnit ve školní kronice všechny obrázky, které byly do ParaCENTRA Fenix přivezeny, ale aspoň pár náhodně vybraných kousků předkládáme k pokochání. Děti se opravdu snažily.

Ve středu 30. března 2022 se konal během dopoledních hodin Den otevřených dveří. Zájem byl veliký. Nedivíme se, poněvadž dva roky po sobě se z pandemických důvodů konat nemohl a bylo možno si školu prohlédnout jen elektronicky z profesionálně natočených záběrů.

Přijít však s budoucím prvňáčkem hezky za ruku do samotných prostor školy, zaklepat a podívat se na chvíli přímo do vyučování jakékoliv třídy, prohlédnout si školní jídelnu, prostory družinky nebo tělocvičny, to je prostě příjemnější a přirozenější.

Na obrázku výše nejsou samozřejmě naše třídy (v případě prvního snímku, abychom byli přesní, se jedná o expozici v krásném muzeu v Kobylí, v případě druhém o nádherné muzeum v Bojkovicích), ale přesto musíme říci, že naše škola hezká je, ač velmi stará. Barevné vitráže na oknech do dvora dodávají naší školičce líbezný punc starobylosti.

Sedmáci se střídali „na službě“. Provázeli návštěvníky, ukazovali, jaké učebnice, pracovní sešity a písanky se u nás používají pro výuku prvňáčků a zodpovídali dotazy. Bylo na nich znát, že svou „práci“ berou zodpovědně a hrdě. Děkujeme jim.

Některé děti doprovázely maminky, ale byli vidět i tatínci nebo babičky. Každé dítě si mohlo vzít „motýlí tužku“ a odznáček s obrázkem naší školy na památku.

Děti jsou prostě děti, takže nejvíce je obvykle přitahují hračky ve školní družině. 😊

Tak, a už jsme na konci. Byl to ale na zážitky a podněty nabitý měsíc, co říkáte? Jaro už klepe na vrata. Je to čas příprav, čištění země i lidských duší. Ať nám to všem jde hezky od ruky.

Krásné jaro přeje Váš Slovaňák! 😊

